

Bruxelles, 29 aprilie 2022
(OR. en)

8580/22

**Dosar interinstituțional:
2022/0131(COD)**

JAI 555
MIGR 132
ASIM 35
SOC 238
EMPL 146
EDUC 140
IA 52
CODEC 573

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	28 aprilie 2022
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2022) 655 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (reformare)

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2022) 655 final.

Anexă: COM(2022) 655 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.4.2022
COM(2022) 655 final

2022/0131 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (reformare)

{SEC(2022) 201 final} - {SWD(2022) 655 final} - {SWD(2022) 656 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta propunere vizează modificarea Directivei 2011/98/UE privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru¹ („Directiva privind permisul unic”). Prezenta propunere face parte din pachetul de măsuri privind competențele și talentele, înaintat ca urmare a Comunicării Comisiei, adoptată la 23 septembrie 2020, referitoare la un nou pact privind migrația și azilul² (denumit în continuare „pactul”), care a subliniat necesitatea de a aborda principalele deficiențe ale politicii UE privind migrația legală, cu obiectivul general de a atrage competențele și talentele de care are nevoie UE. Printre aceste măsuri se numără și reformarea Directivei privind permisul unic, obiectivul urmărit fiind, astfel cum se prevede în pact, acela de a „examina modalitățile de simplificare și de clarificare a domeniului de aplicare al legislației”. Pachetul include, de asemenea, reformarea Directivei 2003/109/CE privind rezidenții pe termen lung³ și o comunicare însoțitoare care stabilește o nouă abordare în direcția unei politici ambițioase și durabile a UE în domeniul migrației legale, care să atragă talente în economiile noastre și să creeze canale sigure pentru a ajunge în Europa⁴.

Marea majoritate a migranților sosesc în mod legal în Europa. În 2019, statele membre ale UE au eliberat resortisanților țărilor terțe peste trei milioane de prime permise de ședere, dintre care peste un milion au fost eliberate în scopul ocupării unui loc de muncă.

În 2019⁵, statele membre au raportat emiterea unui număr de 2 984 261 de decizii privind eliberarea unui permis unic⁶, dintre care 1 212 952 au avut ca obiect eliberarea unor prime permise. Celelalte decizii au avut ca obiect reînnoirea sau schimbarea permiselor. Conform statisticilor disponibile, din numărul total de permise eliberate în 2019, 1 172 028 (39 %) au fost eliberate pentru activități remunerate, 928 483 (31 %) din motive familiale, 395 428 (13 %) în scopuri de educație și formare și 368 509 (12 %) din alte motive⁷.

Principalele obiective ale Directivei privind permisul unic sunt stabilirea unei proceduri unice de solicitare a unui permis combinat de muncă și de ședere și garantarea unui set comun de drepturi pentru resortisanții țărilor terțe eligibili, pe baza egalității de tratament cu resortisanții statului membru care acordă permisul unic. Cu toate acestea, astfel cum s-a subliniat deja în

¹ JO L 343 din 23.12.2011, p. 1.

² [COM\(2020\) 609 final](#).

³ COM(2022) 650.

⁴ COM(2022) 657.

⁵ Sursă: Eurostat ([migr_ressing](#)).

⁶ În ceea ce privește raportarea statisticilor, prin „permis unic” se înțelege un permis de ședere care îi include atât pe cei care au primit drept de ședere în scopul ocupării unui loc de muncă, cât și pe cei care au fost admiși din alte motive, dar care au dreptul la muncă. Definiția statistică a „permisului unic” corespunde articolului 2 litera (c) din Directiva 2011/98/UE.

⁷ Motivul eliberării permisului nu este disponibil pentru aproximativ 4 % din numărul total de permise unice eliberate în 2019. Având în vedere modificările fluxurilor de migrație înregistrate în 2020 ca urmare a pandemiei de COVID-19, în cadrul analizei s-au utilizat statisticile pentru 2019.

cadru verificării adecvării privind migrația legală, efectuată în 2019, și în raportul privind punerea în aplicare, unele chestiuni nesoluționate continuă să împiedice atingerea tuturor obiectivelor.

Propunerea vizează să raționalizeze procedura de solicitare și să îi sporească eficiența. În prezent, durata totală a procedurilor de solicitare⁸ îi descurajează pe angajatori să recurgă la recrutarea internațională. Se preconizează că reducerea acestei durate va contribui la sporirea atractivității UE și la remedierea deficitului de forță de muncă din UE. Propunerea include, de asemenea, noi cerințe de consolidare a garanțiilor de care beneficiază resortisanții țărilor terțe și a egalității de tratament a acestora în comparație cu cetățenii UE și de îmbunătățire a protecției resortisanților țărilor terțe împotriva exploatării prin muncă. Acest lucru va facilita corelarea cererii și a ofertei de forță de muncă și va reduce vulnerabilitatea la exploatarea prin muncă.

Pe parcursul celor 10 ani de aplicare a directivei, Comisia a primit o serie de plângeri cu privire la implementarea acesteia de către statele membre (în special cu privire la nerespectarea termenelor legale pentru eliberarea unui permis unic sau aspecte legate de securitatea socială). Unele plângeri au fost urmate de acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor. Evaluarea directivei în cadrul verificării adecvării privind migrația legală⁹ (denumită în continuare: „verificarea adecvării”), adoptată în 2019, și raportul de punere în aplicare¹⁰, adoptat, de asemenea, în 2019, au identificat o serie de lacune personale și materiale, inconsecvențe și deficiențe, precum și probleme practice care decurg din aplicarea directivei de către statele membre. În special, verificarea adecvării a recomandat în concluziile sale, „să se aibă în vedere prezentarea de măsuri legislative pentru a remedia inconsecvențele, lacunele și alte deficiențe identificate, astfel încât să se simplifice, să se raționalizeze, să se finalizeze și, în general, să se îmbunătățească legislația UE”.

În Rezoluția sa din 21 mai 2021 privind noile căi de migrare legală a forței de muncă¹¹, Parlamentul European a salutat revizuirea planificată de către Comisie a Directivei privind permisul unic, sugerând că „domeniul de aplicare și aplicarea directivei ar trebui extinse, pentru a cuprinde o categorie mai largă de lucrători”.

1.2. Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat

Prezenta propunere este în concordanță cu noul pact al Comisiei privind migrația și azilul¹², adoptat la 23 septembrie 2020, care a subliniat necesitatea de a aborda principalele deficiențe ale politicii UE privind migrația legală, răspunzând obiectivului general de a atrage competențele și talentele de care are nevoie UE.

Prezenta propunere completează alte instrumente adoptate în domeniul migrației legale, în special directivele care reglementează statutul de rezident: Directiva 2009/50/CE privind

⁸ Studiul privind aplicarea practică, elaborat în cadrul verificării adecvării, arată că timpul necesar pentru a solicita o viză prelungește uneori în mod considerabil întreaga procedură, în unele cazuri cu până la 3 luni.

⁹ A se vedea rezumatul verificării adecvării din anexa 7 și raportul complet: [https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/legal-migration/fitness-check_en#:~:text=https://eur-lex.europa.eu/legal-](https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/legal-migration/fitness-check_en#:~:text=https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TEXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0160&qid=1650971174919&from=RO)

¹⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TEXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0160&qid=1650971174919&from=RO>

¹¹ Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 privind noile căi de migrare legală a forței de muncă (2020/2010(INI)).

¹² COM(2020) 609 final.

cartea albastră a UE referitoare la lucrătorii cu înaltă calificare¹³, Directiva 2003/109/CE privind rezidenții pe termen lung¹⁴, Directiva (UE) 2016/801 privind studenții și cercetătorii¹⁵, Directiva 2003/86/CE privind reîntregirea familiei¹⁶ (denumite în continuare: „directivele privind migrația legală”) și Directiva 2011/95/UE privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională¹⁷.

Prezenta propunere este în concordanță cu Planul de acțiune privind integrarea și incluziunea pentru perioada 2021-2027¹⁸, care oferă un cadru comun de politică pentru a ajuta statele membre pe măsură ce acestea își dezvoltă și își consolidează în continuare politicile naționale de integrare a resortisanților țărilor terțe și a persoanelor provenite dintr-un context de migrație, în special a rezidenților pe termen lung în UE.

1.3. Coerența cu alte politici ale Uniunii

Prezenta propunere sprijină obiectivele Comunicării Comisiei din 27 mai 2020 intitulată „Acum este momentul Europei: să reparăm prejudiciile aduse de criză și să pregătim viitorul pentru noua generație”, care stabilește calea UE către redresare și către o economie și o societate mai ecologice, digitale, și mai reziliente. Îmbunătățirea și adaptarea abilităților, a cunoștințelor și a competențelor reprezintă o componentă esențială a acestui proces. Măsurile de îmbunătățire a procedurii de solicitare a unui permis unic și a drepturilor la egalitatea de tratament trebuie privite în acest context mai larg.

Propunerea este, de asemenea, în concordanță cu Agenda europeană pentru competențe¹⁹, în care se solicită adoptarea unei abordări mai strategice a migrației legale, orientată către o mai bună atragere și păstrare a talentelor. În acest scop sunt necesare o mai bună corelare a cererii și a ofertei de forță de muncă, proceduri clare în materie de imigrație și o eficiență sporită în ceea ce privește recunoașterea competențelor resortisanților țărilor terțe pe piața forței de muncă din UE.

¹³ Revizuită prin Directiva (UE) 2021/1883 din 20 octombrie 2021 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate și de abrogare a Directivei 2009/50/CE a Consiliului (JO L 382, 28.10.2021, p. 1).

¹⁴ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, JO L 16, 23.1.2004, p. 44. Reformarea Directivei privind rezidenții pe termen lung face parte, de asemenea, din pachetul privind competențele și talentele, a se vedea (COM).

¹⁵ Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă *au pair* (JO L 132, 21.5.2016, p. 21).

¹⁶ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

¹⁷ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare) (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

¹⁸ COM(2020) 758 final.

¹⁹ COM(2020) 274 final.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

2.1. Temeiul juridic

Temeiul juridic al propunerii este articolul 79 alineatul (2) din TFUE, care împuternicește Parlamentul European și Consiliul să hotărască în conformitate cu procedura legislativă ordinară și să adopte măsuri privind: (a) condițiile de intrare și de ședere, precum și normele privind acordarea de către statele membre a vizelor și a permiselor de ședere pe termen lung, și (b) definirea drepturilor resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere legală pe teritoriul unui stat membru, inclusiv condițiile care reglementează libertatea de circulație și de ședere în celelalte state membre.

2.2. Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Se aplică principiul subsidiarității deoarece acesta este un domeniu de competență partajată²⁰. S-a realizat o analiză a subsidiarității în cadrul evaluării impactului efectuate pentru prima propunere privind permisul unic, prezentată în 2007 [COM(2007) 638 final]. Necesitatea unui cadru comun al UE privind migrația legală este legată de eliminarea controalelor la frontierele interne în interiorul UE și de crearea spațiului Schengen.

Verificarea adecvării a arătat că directivele privind migrația legală, inclusiv Directiva privind permisul unic, au avut o serie de efecte pozitive care nu ar fi fost obținute prin acțiunea individuală a statelor membre, cum ar fi un anumit grad de armonizare a condițiilor, a procedurilor și a drepturilor, contribuind la crearea unor condiții de concurență echitabile între statele membre; simplificarea procedurilor administrative; îmbunătățirea securității juridice și a predictibilității pentru resortisanții țărilor terțe, angajatori și administrații; o mai bună recunoaștere a drepturilor resortisanților țărilor terțe (și anume dreptul de a fi tratați în mod egal cu resortisanții respectivului stat membru într-o serie de domenii importante, cum ar fi condițiile de muncă, accesul la educație și formare și la prestații de asigurări sociale, precum și drepturile procedurale) și îmbunătățirea mobilității intra-UE.

Reformarea Directivei privind permisul unic vizează să simplifice și mai mult procedura și să consolideze drepturile la egalitatea de tratament și protecția lucrătorilor din țările terțe cu ședere legală în UE. În special, procedurile raționalizate și cu o durată mai scurtă la nivelul UE vor aduce beneficii atât resortisanților țărilor terțe, cât și potențialilor lor angajatori din întreaga UE, în timp ce îmbunătățirea drepturilor va contribui la asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru lucrătorii din țările terțe în diferite state membre și la atenuarea riscului de dumping social. Diferențele în ceea ce privește punerea în aplicare a directivei au arătat că, dacă statele membre întreprind acțiuni individuale, există riscul ca diferențele în ceea ce privește tratamentul aplicat resortisanților țărilor terțe în diferite state membre să continue și să nu fie reduse sau clarificate în continuare. Acest lucru ar putea duce la denaturarea continuă a concurenței în cadrul pieței unice între statele membre care acordă mai multe drepturi decât altele sau care au proceduri mai puțin greoaie de acordare a permiselor unice.

²⁰

Cu toate acestea, este necesar ca orice măsură propusă în domeniul migrației legale să „nu aduc[ă] atingere dreptului statelor membre de a stabili volumul admiterii pe teritoriul acestora a resortisanților unor țări terțe, provenind din țări terțe, în căutarea unui loc de muncă în calitate de lucrători salariați sau pentru a desfășura o activitate independentă” [articolul 79 alineatul (5) din TFUE].

2.3. Proportionalitatea

Modificările aduse Directivei privind permisul unic prin prezenta propunere sunt limitate și specifice, vizând abordarea eficientă a principalelor deficiențe identificate în punerea în aplicare și în evaluarea directivei. Modificările propuse se limitează la acele aspecte pe care statele membre nu le pot realiza în mod satisfăcător pe cont propriu și în cazul cărora sarcina administrativă impusă părților interesate nu ar fi disproporționată în raport cu obiectivele care trebuie atinse, deoarece măsurile nu ar face decât să actualizeze sau să completeze procedurile deja existente.

Sarcina administrativă impusă statelor membre în ceea ce privește modificarea legislației ar fi moderată, deoarece Directiva privind permisul unic există deja, iar această sarcină ar fi compensată de beneficii.

Având în vedere cele de mai sus, propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor enunțate.

2.4. Alegerea instrumentului

Prezenta propunere este menită să aducă modificări specifice directivei pentru a remedia anumite deficiențe identificate. Întrucât instrumentul propus este reformarea Directivei privind permisul unic, același instrument juridic este cel mai adecvat. Acesta stabilește standarde minime obligatorii, dar, în același timp, oferă statelor membre flexibilitatea necesară.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

3.1. Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente

Verificarea adecvării legislației UE privind migrația legală²¹, adoptată la 29 martie 2019, a prezentat o evaluare aprofundată menită să examineze dacă în continuare cadrul UE privind migrația legală este potrivit pentru scopurile pe care le urmărește, să identifice inconsecvențele și lacunele și să caute posibile modalități de raționalizare și simplificare a normelor existente. Evaluarea directivei efectuată în cadrul verificării adecvării și raportul de punere în aplicare²², adoptat, de asemenea, în 2019, au identificat o serie de lacune personale și materiale, inconsecvențe și deficiențe, precum și probleme practice care decurg din aplicarea directivei de către statele membre.

Astfel cum s-a menționat mai sus, verificarea adecvării a recomandat în concluziile sale, „să se aibă în vedere prezentarea de măsuri legislative pentru a remedia inconsecvențele, lacunele și alte deficiențe identificate, astfel încât să se simplifice, să se raționalizeze, să se finalizeze și, în general, să se îmbunătățească legislația UE”. Principalele probleme identificate pot fi grupate în trei domenii:

²¹ SWD(2019) 1055 final.

²² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0160&qid=1650971174919&from=RO>

- (1) procedura de solicitare complexă și ineficientă și drepturile neclare în unele cazuri prelungesc procedurile, din cauza acestora UE fiind mai puțin atractivă pentru resortisanții țărilor terțe;
- (2) anumite categorii de migranți nu intră sub incidența directivei sau a oricăror alte instrumente juridice ale UE;
- (3) lucrătorii nu sunt suficient protejați împotriva exploatarei.

4. CONSULTĂRILE CU PĂRȚILE INTERESATE

În cadrul verificării adecvării privind migrația legală²³ a fost organizată o amplă consultare, inclusiv o consultare publică. În perioada 23 septembrie–30 decembrie 2020, o altă consultare publică online privind viitorul migrației legale a fost organizată prin intermediul portalului Comisiei intitulat „Exprimați-vă părerea!”²⁴.

În prima jumătate a anului 2021 au avut loc consultări specifice, în cadrul cărora au fost adresate întrebări mai tehnice cu privire la reformarea directivei. Unele dintre aceste consultări au fost efectuate de Comisie în mod independent, iar altele în contextul unui studiu comandat unui contractant extern. De asemenea, în cadrul evaluării impactului s-au adresat întrebări ad-hoc membrilor Rețelei europene de migrație.

În urma celor două consultări publice menționate mai sus s-au primit răspunsuri din partea cetățenilor UE, a organizațiilor și a resortisanților țărilor terțe (cu reședința în interiorul sau în afara UE), a asociațiilor și organizațiilor de întreprinderi, a organizațiilor neguvernamentale, a instituțiilor academice/de cercetare, a sindicatelor, a ministerelor și a entităților de servicii publice din UE. La consultările specifice au participat autorități competente din statele membre, asociații și organizații de întreprinderi, organizații neguvernamentale, mediul academic, practicieni în domeniul dreptului, grupuri de reflecție și entități ale serviciilor publice.

Principalele probleme identificate în cadrul consultărilor au fost luate în considerare și abordate în cadrul propunerii.

4.1. Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate

Evaluarea impactului privind reformarea directivei a fost elaborată pe baza unui studiu realizat de un contractant extern²⁵. De asemenea, au fost consultate cu privire la reformarea directivei o serie de grupuri de experți, și anume: Grupul de experți privind opiniile migranților în domeniul migrației, azilului și integrării – la 2 martie 2021, Rețeaua europeană a serviciilor publice de ocupare a forței de muncă – la 10 martie 2021, Grupul informal de experți al Comisiei privind migrația economică – la 14 aprilie 2021 și Rețeaua practicienilor

²³ https://ec.europa.eu/home-affairs/system/files/2019-03/201903_legal-migration-check-annex-3aai-icf_201806.pdf

²⁴ https://ec.europa.eu/home-affairs/content/public-consultation-future-eu-legal-migration_en

²⁵ ICF, „Study in support of the Impact assessments on the revision of Directive 2003/109/EC and Directive 2011/98/EU”, 2021.

în materie de migrație legală din UE – la 29 aprilie 2021. De asemenea, a fost consultată Rețeaua europeană de migrație, căreia i s-a adresat o întrebare ad-hoc²⁶.

4.2. Evaluarea impactului

În conformitate cu politica sa privind o mai bună legiferare, Comisia a efectuat, în cadrul activității de elaborare a propunerii, o evaluare a impactului. Evaluarea impactului a analizat trei opțiuni de politică, cu niveluri diferite de intervenție a UE:

Opțiunea 1: acțiuni de îmbunătățire a eficacității directivei. Această opțiune de politică ar implica noi acțiuni fără caracter legislativ menite să consolideze punerea în aplicare a directivei, cum ar fi realizarea de analize comparative și studii specifice privind anumite aspecte ale punerii în aplicare a directivei și elaborarea unor orientări fără caracter obligatoriu referitoare la interpretarea dispozițiilor Directivei privind permisul unic, orientări care ar urma să aibă forma unui manual, recomandări referitoare la aspecte care nu sunt considerate în prezent ca fiind reglementate de procedura privind permisul unic și promovarea unor proiecte inovatoare.

Opțiunea 2: revizuirea legislativă de bază a directivei. Această opțiune de politică ar avea ca scop simplificarea procedurii de solicitare și clarificarea categoriilor de lucrători din țările terțe care intră sub incidența directivei, precum și includerea beneficiarilor de protecție în conformitate cu legislația națională în domeniul de aplicare al directivei. Această opțiune ar include, de asemenea, adoptarea de măsuri legislative fără caracter obligatoriu (de exemplu recomandări) pentru a îmbunătăți și a armoniza punerea în aplicare a drepturilor la egalitatea de tratament prevăzute în Directiva privind permisul unic.

Opțiunea 3: Revizuirea legislativă a directivei astfel cum se prevede în cadrul opțiunii 2, completată de reglementarea drepturilor și a protecției. Această opțiune ar include modificările legislative preconizate în cadrul opțiunii 2 și, în plus, ar urmări să îmbunătățească și să clarifice unele drepturi la egalitatea de tratament (acces la locuință, prestații familiale), să asigure faptul că permisul nu este legat doar de un singur angajator, astfel încât să se evite modificările excesiv de frecvente ale permisului, și să îmbunătățească protecția împotriva exploatarei prin muncă printr-o acțiune legislativă.

Pe baza unei evaluări a impacturilor sociale și economice, a eficacității și a eficienței opțiunilor de politică, a fezabilității lor politice și a acceptării lor de către părțile interesate, opțiunea preferată este **opțiunea 3**.

Opțiunea 3 implică un set amplu de măsuri de politică ce ar remedia actualele deficiențe ale directivei, ar simplifica și ar raționaliza în și mai mare măsură procedura unică de solicitare, ar consolida drepturile la egalitatea de tratament și ar îmbunătăți în continuare coerența directivei cu legislația mai amplă a UE privind migrația legală, prin clarificarea categoriilor de lucrători din țările terțe care nu intră sub incidența directivei. În plus, opțiunea 3 extinde domeniul de aplicare personal al directivei la beneficiarii de protecție în temeiul legislației naționale care în prezent nu intră pe deplin sub incidența dispozițiilor privind egalitatea de tratament și extinde domeniul de aplicare material al directivei pentru a include dispoziții privind inspecția muncii, monitorizarea și sancțiunile împotriva angajatorilor în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul acestei directive.

²⁶ EMN (2021), „Ad Hoc Query 2021.36 to support an impact assessment study on the revision of the Single Permit Directive”.

Evaluarea impactului a arătat că opțiunea 3 va fi foarte eficace în atingerea obiectivelor și în reconcilierea unei mari părți a opiniilor exprimate în cadrul consultărilor cu părțile interesate. În plus, opțiunea 3 are potențialul de a aduce avantaje societale, deoarece includerea beneficiarilor de protecție în conformitate cu legislația națională în domeniul de aplicare al directivei le-ar conferi acestora un set consolidat de drepturi, dat fiind faptul că în prezent ei nu beneficiază sau beneficiază numai într-o anumită măsură de egalitatea de tratament. Această opțiune ar contribui, de asemenea, la asigurarea unei protecții sporite împotriva exploatării pentru toți lucrătorii din țările terțe care intră sub incidența directivei. Prin urmare, opțiunea 3 asigură un bun echilibru între extinderea domeniului de aplicare personal și material al directivei și sporirea simplificării.

În plus, opțiunea de politică preferată ar răspunde cel mai bine recomandărilor formulate în cadrul verificării adecvării și obiectivelor Pactului privind migrația și azilul, prezentat de Comisie. Această opțiune ar asigura, de asemenea, coerența cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene²⁷. Deși pactul a anunțat că revizuirea directivei ar urma să examineze modalitățile de simplificare și de clarificare a domeniului de aplicare al legislației, inclusiv condițiile de admisie și de ședere pentru lucrătorii cu un nivel scăzut de calificare și pentru cei cu un nivel mediu de calificare, opțiunea de a include astfel de condiții a fost respinsă într-un stadiu incipient al procesului de evaluare a impactului.

În plus, toți resortisanții țărilor terțe, indiferent de nivelul lor de calificare, intră deja sub incidența directivei în ceea ce privește procedura referitoare la permisul unic și drepturile aferente. Majoritatea părților interesate consultate și-au exprimat scepticismul cu privire la necesitatea de a reglementa condițiile de admisie a lucrătorilor cu un nivel scăzut de calificare și a celor cu un nivel mediu de calificare deoarece, în opinia lor, acestea sunt abordate în mod suficient de legislația națională și de procedura privind permisul unic. De asemenea, experții au exprimat punctul de vedere potrivit căruia, întrucât directiva este o directivă „procedurală” orizontală, aceasta nu constituie instrumentul juridic adecvat în vederea introducerii unor condiții de admisie numai pentru anumite categorii de lucrători.

Avizul Comitetului de control normativ

La 22 septembrie 2021, evaluarea impactului a fost prezentată Comitetului de control normativ (CCN), iar la 20 octombrie 2021 a avut loc o reuniune. Comitetul a emis un aviz pozitiv cu rezerve la 25 octombrie 2021. Comitetul a evidențiat o serie de aspecte ale evaluării impactului care trebuiau remediate. Mai precis, Comitetul a solicitat clarificări suplimentare cu privire la domeniul de aplicare restrâns al inițiativei, care ar putea genera așteptări nefondate în ceea ce privește impactul probabil al măsurilor propuse. În plus, Comitetul a solicitat mai multe detalii referitoare la principalele diferențe dintre opțiuni în ceea ce privește alegerile în materie de politică și îmbunătățirea analizei menite să stabilească dacă sunt posibile abordări alternative măsurilor propuse. Comitetul a solicitat, de asemenea, clarificări cu privire la modul în care măsurile propuse ar afecta piețele naționale ale forței de muncă și sistemele administrative ale statelor membre.

Aceste observații, precum și alte observații mai detaliate furnizate de comitet au fost luate în considerare în versiunea finală a evaluării impactului, care, de exemplu, conține o descriere îmbunătățită a posibilelor efecte ale măsurilor specifice propuse asupra atractivității pieței forței de muncă din UE în ansamblu, precum și asupra piețelor naționale ale forței de muncă

²⁷ Cauza C-302/19 - Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/WS. Hotărârea Curții din 25 noiembrie 2020.

și asupra sistemelor administrative ale statelor membre. Opțiunile de politică au fost revizuite pentru a urmări domeniile tematice identificate în definirea problemei. Totodată, observațiile Comitetului au fost luate în considerare în cadrul propunerii de directivă de mai jos.

4.3. Adecvarea reglementărilor și simplificarea

Prezenta propunere vizează simplificarea procedurii de solicitare, permițând ca cererile să fie depuse atât în statul membru de destinație, cât și dintr-o țară terță, precum și stabilirea faptului că termenul de patru luni prevăzut în directivă include eliberarea vizei necesare menționate la articolul 4 alineatul (3) și timpul de care au nevoie autoritățile competente pentru a verifica situația pe piața muncii. Pe baza modificărilor propuse, resortisantul unei țări terțe care deține un permis unic ar trebui să aibă dreptul de a-și schimba angajatorul în perioada de valabilitate a respectivului permis, ceea ce ar trebui să contribuie, de asemenea, la reducerea sarcinii administrative prin limitarea necesității de a depune din nou o cerere în cazul schimbării locului de muncă. De asemenea, propunerea vizează îmbunătățirea unor drepturi la egalitatea de tratament și clarificarea categoriilor de lucrători din țările terțe care intră sub incidența directivei. În plus, propunerea extinde domeniul de aplicare al directivei la beneficiarii de protecție în conformitate cu legislația națională și îmbunătățește protecția lucrătorilor din țările terțe prin introducerea unor dispoziții privind facilitarea depunerii plângerilor, monitorizarea și sancțiunile. Propunerea introduce noi dispoziții în vederea îmbunătățirii protecției lucrătorilor din țările terțe care ar putea fi descurajați să depună plângeri împotriva angajatorilor lor de teama pierderii permisului de ședere, asigurându-se faptul că, cel puțin pentru o perioadă de trei luni de la disponibilizare, resortisantul țării terțe are dreptul de ședere legală pe teritoriul statului membru.

Prezenta propunere a fost inclusă în anexa II la Programul de lucru al Comisiei pentru 2021²⁸ și, prin urmare, face parte din Programul privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT). Platforma „Pregătiți pentru viitor” a emis, de asemenea, un aviz privind modalitățile de simplificare și de reducere a sarcinilor inutile, inclusiv prin modernizarea legislației existente a UE prin intermediul digitalizării, acest aviz fiind reflectat în propunere. Avizul a fost adoptat la 10 decembrie 2021. Platforma a formulat următoarele două recomandări:

Sugestia 1: Să se raționalizeze și să se digitalizeze procedura de solicitare a unui permis unic și a cererilor de viză pentru a reduce sarcina administrativă și costurile suportate de solicitanți și de autorități.

Sugestia 2: Simplificarea procedurilor privind schimbarea angajatorului și sporirea gradului de asumare a responsabilității de către lucrători vor oferi beneficii concrete administrațiilor naționale și solicitanților.

Acestor sugestii li s-a dat curs în cadrul următoarelor articole:

Articolul 4, care stabilește că statele membre permit depunerea solicitării de permis unic atât în statul membru de destinație, cât și dintr-o țară terță și prevede obligația statelor membre de a elibera viza necesară în cazul în care sunt îndeplinite cerințele specificate în legislația UE sau în legislația națională.

²⁸

https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:91ce5c0f-12b6-11eb-9a54-01aa75ed71a1.0023.02/DOC_2&format=PDF

Articolul 5, care stabilește că termenul de 4 luni prevăzut în directivă include eliberarea vizei necesare menționate la articolul 4 alineatul (3). Acest termen trebuie să includă, de asemenea, timpul de care au nevoie autoritățile competente pentru a verifica situația pe piața muncii înainte de adoptarea unei decizii privind permisul unic.

Articolul 11, care prevede că permisul unic nu poate fi retras în cazul în care deținătorul acestuia este disponibilizat. Statele membre trebuie să îi permită resortisantului țării terțe să rămână pe teritoriul lor timp de cel puțin 3 luni pe durata perioadei de valabilitate a permisului.

Prima sugestie a platformei vizează, de asemenea, digitalizarea procedurii de depunere a cererilor de eliberare a permiselor de ședere și de muncă. Prezenta propunere nu abordează acest aspect complex, axându-se, în schimb, pe raționalizarea și simplificarea procedurilor. Cu toate acestea, digitalizarea poate contribui la accelerarea prelucrării cererilor și, prin urmare, la reducerea costurilor suportate de solicitanți și de angajatori. Digitalizarea ar permite, de asemenea, corelarea cererii și a ofertei de locuri de muncă și reducerea riscurilor de muncă nedeclarată. Prin urmare, Comisia va valorifica în acest context experiența dobândită în materie de digitalizare a vizelor Schengen și va desfășura activități tehnice în cadrul rețelelor sale relevante pentru a discuta oportunitățile pe care le-ar putea oferi digitalizarea și pentru a analiza în continuare beneficiile și impactul acesteia.

<i>Economii de costuri REFIT – opțiunea preferată</i>		
<i>Descriere</i>	<i>Cuquantum</i>	<i>Observații</i>
Economii de costuri rezultate din reducerea costurilor de aplicare	Până la 11,0 milioane EUR pe an (pe parcursul unei perioade de 10 ani)	Resortisanți ai țărilor terțe
	Până la 3,0 milioane pe an (pe parcursul unei perioade de 10 ani)	Angajatori
Economii de costuri rezultate din reducerea timpului necesar pentru prelucrarea cererilor	89,0 milioane EUR – 278,0 milioane EUR pe an (pe parcursul unei perioade de zece ani)	Resortisanți ai țărilor terțe
	22,0 milioane EUR – 70,0 milioane EUR pe an	Angajatori ²⁹
	200,000 milioane EUR – 4,0 milioane EUR pe an	Autorități naționale ³⁰ .

²⁹ Intervalul larg obținut se explică prin diferențele în ceea ce privește amploarea economiilor de costuri estimate la nivelul acțiunilor/măsurilor de politică asociate opțiunii preferate (determinate parțial de ipoteze diferite referitoare la numărul de solicitanți vizați/cereri vizate prevăzut în cadrul acestor măsuri).

³⁰ Se preconizează reducerea sarcinii administrative / realizarea unor economii de costuri pe termen mediu și lung, pe măsură ce vor începe să apară beneficiile generate de o procedură de solicitare mai raționalizată – economiile vor spori ca urmare a faptului că vor fi necesare mai puține resurse (personal și timp) pentru a prelucra cererile și, prin urmare, aceste resurse vor fi utilizate mai eficient în cadrul organizațiilor.

	(pe parcursul unei perioade de zece ani)	
Economii de costuri rezultate din reducerea costurilor de deplasare	Până la 137,0 milioane EUR pe an (pe parcursul unei perioade de 10 ani)	Resortisanți ai țărilor terțe
Economii de costuri (taxe mai mici plătite intermediarilor)	Până la 106,0 milioane EUR pe an (pe parcursul unei perioade de 10 ani)	Resortisanți ai țărilor terțe
	Până la 25,0 milioane EUR pe an (pe parcursul unei perioade de 10 ani)	Resortisanți ai țărilor terțe
Economii de costuri (reducerea altor taxe aferente cererilor – de exemplu taxe de certificare, traducerea documentelor etc.)	Până la 14,0 milioane EUR pe an (pe parcursul unei perioade de 10 ani)	Resortisanți ai țărilor terțe
	Până la 4,0 milioane EUR pe an (pe parcursul unei perioade de 10 ani)	Resortisanți ai țărilor terțe

4.4. Drepturile fundamentale

PREZENTA PROPUNERE ESTE ÎN CONCORDANȚĂ CU CARTA DREPTURILOR FUNDAMENTALE ȘI CONSOLIDEAZĂ UNELE DINTRE DREPTURILE CONSACRATE ÎN ACEASTA. ÎN SPECIAL, PREZENTA PROPUNERE CONTRIBUIE LA ÎNTĂRIREA UNOR DREPTURI FUNDAMENTALE SPECIFICE, CUM AR FI: INTERZICEREA SCLAVIEI ȘI A MUNCII FORȚATE (ARTICOLUL 5); DREPTUL DE PROPRIETATE (ARTICOLUL 17); EGALITATEA (ARTICOLUL 20); CONDIȚII DE MUNCĂ ECHITABILE ȘI CORECTE (ARTICOLUL 31); VIAȚA DE FAMILIE ȘI VIAȚA PROFESIONALĂ (ARTICOLUL 33), PRECUM ȘI SECURITATEA SOCIALĂ ȘI ASISTENȚA SOCIALĂ (ARTICOLUL 34).5.

IMPLICAȚII BUGETARE

Nu există implicații pentru bugetul Uniunii Europene.

6. ALTE ELEMENTE

6.1. Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare

Comisia va verifica transpunerea corectă și eficace în dreptul intern al tuturor statelor membre participante. Pe parcursul etapei de punere în aplicare, Comisia va organiza reuniuni regulate ale comitetelor de contact cu toate statele membre pentru a discuta și a clarifica orice probleme care pot să apară în cursul etapei de transpunere. Comisia va prezenta periodic Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a punerii în aplicare, a funcționării și a impactului Directivei privind permisul unic.

Aplicarea Directivei privind permisul unic va fi monitorizată în raport cu principalele obiective de politică, utilizând o serie de indicatori relevanți și măsurabili, bazați pe surse de date ușor accesibile, acceptate și credibile. Comunicarea mai multor tipuri de informații este

obligatorie în propunerea de directivă reformată pentru a îmbunătăți furnizarea informațiilor în timp util și fiabilitatea acestora. Statisticile oficiale ale Eurostat și ale statelor membre vor fi utilizate în continuare în cea mai mare măsură posibilă pentru a monitoriza numărul de permise unice eliberate, în timp ce agențiile și rețelele existente ale UE, cum ar fi Agenția pentru Drepturi Fundamentale și Rețeaua europeană de migrație, pot fi utilizate pentru a efectua cercetări punctuale pe teme legate de permisul unic. De asemenea, Comisia va recurge în continuare la grupurile de experți existente care au contribuit la evaluarea impactului.

6.2. Documentele explicative (în cazul directivelor)

Propunerea de directivă reformată are un domeniu de aplicare personal mai larg în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care intră sub incidența sa. Propunerea conține, de asemenea, mai multe obligații juridice în comparație cu actuala Directivă 2011/98/UE. În plus, propunerea include dispoziții privind aspecte nereglementate încă în mod obligatoriu de actualul cadru juridic. Prin urmare, statele membre vor trebui să furnizeze documente explicative, inclusiv un tabel de corespondență între dispozițiile naționale și directivă, care să însoțească notificarea măsurilor de transpunere pentru a se asigura faptul că măsurile de transpunere pe care statele membre le-au adăugat legislației în vigoare pot fi identificate în mod clar.

6.3. Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii

CAPITOLUL I – DISPOZIȚII GENERALE

Articolele 1–3

Acest capitol stabilește obiectul propunerii, definițiile utilizate în cadrul propunerii și domeniul de aplicare al propunerii. Propunerea introduce o definiție a angajatorului care include agențiile de plasare a forței de muncă sau agenții de muncă temporară pentru a spori securitatea juridică și a consolida protecția lucrătorilor din țările terțe.

O serie de modificări ale propunerii de reformare vizează clarificarea domeniului de aplicare al Directivei 2011/98/UE și, în special, clarificarea excepțiilor de la domeniul de aplicare al directivei prevăzute în mod exhaustiv la articolul 3 alineatul (2). În ceea ce privește lucrătorii detașați, s-a introdus o trimitere la Directiva 1996/71/CE a Consiliului. Lucrătorii din țările terțe detașați dintr-un alt stat membru sunt excluși din domeniul de aplicare, deoarece aceștia nu sunt considerați ca făcând parte din piața forței de muncă din statul membru în care sunt detașați. În plus, s-au adăugat trimiteri la directive care au fost adoptate după intrarea în vigoare a directivei reformate³¹, cum ar fi Directiva privind persoanele transferate în cadrul aceleiași companii și Directiva privind lucrătorii sezonieri³². Numai lucrătorii din țările terțe care intră sub incidența acestor două directive sunt excluși din domeniul de aplicare al Directivei 2011/98/UE. Actualul articol 3 alineatul (2) litera (h) exclude din domeniul de

³¹ Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (JO L 343, 23.12.2011, p. 1).

³² Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii, JO L 157 din 27.5.2014, p. 1. Directiva 2014/36/UE privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri (JO L 94 din 28 martie 2014, p. 1).

aplicare resortisanții țărilor terțe care beneficiază de protecție în conformitate cu legislația națională, cu obligațiile internaționale sau cu practica unui stat membru. În prezent, nu este clar dacă, în cazul în care acești resortisanți ai țărilor terțe au drept de muncă, ei intră sub incidența procedurii prevăzute în capitolul II și a dispozițiilor privind egalitatea de tratament prevăzute în capitolul III. Prin urmare, se propune includerea acestei categorii de resortisanți ai țărilor terțe în domeniul de aplicare al directivei prin eliminarea articolului 3 alineatul (2) litera (h).

CAPITOLUL II – O procedură unică de solicitare și un permis unic

Articolul 4 - Procedura unică de solicitare

Articolul 4 din directivă reglementează aspectele esențiale ale procedurii unice de solicitare.

În conformitate cu articolul 4 alineatul (1), solicitarea privind eliberarea, modificarea sau reînnoirea unui permis unic se prezintă în cadrul unei proceduri unice de solicitare. În prezent, dacă solicitarea trebuie să fie depusă de către resortisantul țării terțe, statele membre autorizează depunerea solicitării de pe teritoriul unei țări terțe sau, dacă legislația națională prevede această cerință, de pe teritoriul statului membru în care resortisantul țării terțe este prezent în mod legal. În vederea facilitării procedurii pe care trebuie să o urmeze solicitantul, propunerea de directivă reformată prevede că statele membre trebuie să permită depunerea solicitării de permis unic atât în statul membru de destinație, cât și dintr-o țară terță.

În conformitate cu actualul articol 4 alineatul (3), procedura unică de solicitare nu aduce atingere procedurii de acordare a vizei care poate fi necesară pentru intrarea inițială. În vederea alinierii cu alte directive privind migrația legală, propunerea de reformare impune statelor membre obligația de a elibera viza necesară în cazul în care sunt îndeplinite cerințele referitoare la eliberarea unui permis unic și a vizei, prevăzute în legislația UE sau în legislația națională. Scopul acestei modificări este de a se evita refuzarea sau amânarea eliberării vizei de intrare dacă sunt îndeplinite cerințele privind eliberarea unui permis unic.

Articolul 5 – Autoritatea competentă

Articolul 5 prevede o serie de garanții procedurale pe durata procedurii de solicitare și a adoptării deciziei privind permisul unic. Dispozițiile actuale prevăd că solicitările de permis unic pot fi depuse numai în statele membre de destinație, iar demersurile care trebuie efectuate pentru a obține mai întâi viza de intrare pot prelungi în mod semnificativ durata întregii proceduri. Propunerea de directivă reformată stabilește că termenul de patru luni prevăzut în directivă include și eliberarea vizei necesare menționate la articolul 4 alineatul (3). Acest termen trebuie să includă, de asemenea, timpul de care au nevoie autoritățile competente pentru a verifica situația pe piața muncii înainte de adoptarea unei decizii privind permisul unic.

Articolele 6 și 7 reglementează cerințele privind formatul permisului unic și al permiselor de ședere eliberate pentru alte scopuri decât cel de a ocupa un loc de muncă. Nu se introduc modificări în ceea ce privește Directiva 2011/98/UE.

Articolul 8 prevede anumite garanții procedurale acordate solicitantului permisului, și anume obligația de a motiva în scris deciziile de respingere a unei solicitări privind eliberarea, modificarea sau reînnoirea unui permis, precum și garanția că se vor furniza informații în scris cu privire la autoritatea la care solicitantul poate introduce o cale de atac și termenul pentru exercitarea acesteia. Nu se introduc modificări în ceea ce privește Directiva 2011/98/UE.

Articolul 9 – Accesul la informații

Articolul 9 prevede obligația statelor membre de a furniza, la cerere, informații corespunzătoare resortisantului unei țări terțe și viitorului angajator cu privire la documentele necesare pentru ca solicitarea să fie completă. Propunerea de reformare introduce o dispoziție care reglementează mai detaliat informațiile pe care trebuie să le furnizeze autoritatea competentă, inclusiv informațiile privind drepturile, obligațiile și garanțiile procedurale aplicabile resortisanților țărilor terțe.

Articolul 10 – Taxe

Articolul 10 prevede că statele membre pot cere solicitanților să achite taxe, dacă este cazul, pentru prelucrarea solicitărilor. Reformarea prevede obligația statelor membre de a stabili taxe care să fie proporționale și bazate pe serviciile furnizate pentru prelucrarea și eliberarea permiselor.

Articolul 11 – Drepturile acordate în temeiul permisului unic

La articolul 11 primul paragraf literele (a)-(d) sunt prevăzute drepturile acordate în temeiul permisului unic: dreptul de intrare și de ședere, dreptul de acces liber la întregul teritoriu, dreptul de exercitare a unei anumite activități profesionale autorizate și dreptul de a fi informat în legătură cu drepturile conferite deținătorului.

Propunerea de reformare introduce noi dispoziții [articolul 11 alineatele (2)-(4)] menite să îmbunătățească protecția lucrătorilor din țările terțe. Pe baza modificărilor propuse, resortisantul unei țări terțe care deține un permis unic ar trebui să aibă dreptul de a-și schimba angajatorul în perioada de valabilitate a respectivului permis. Statele membre ar trebui să poată impune obligația de notificare a schimbării și să poată verifica situația pe piața muncii în cazul în care are loc o schimbare a angajatorului. Alineatul (4) a fost adăugat pentru a se asigura faptul că statele membre care retrag permisul unic în urma disponibilizării le permit lucrătorilor din țările terțe să rămână pe teritoriul lor timp de cel puțin trei luni pe durata perioadei de valabilitate a permisului unic, în cazul în care deținătorul acestuia își pierde locul de muncă.

Articolul 12 – Egalitatea de tratament

Conform articolului 12 din Directiva 2011/98/UE, deținătorii de permise unice beneficiază de egalitate de tratament în raport cu resortisanții respectivului stat membru într-o serie de domenii, inclusiv în legătură cu condițiile de lucru, libertatea de asociere, prestațiile de asigurări sociale, educația și formarea, recunoașterea calificărilor academice și profesionale, beneficiile fiscale, accesul la bunuri și servicii și furnizarea de servicii de consiliere. Cu toate acestea, același articol permite aplicarea de restricții în ceea ce privește egalitatea de tratament în anumite domenii.

Astfel cum este formulat în prezent articolul 12, este neclară relația dintre trimiterea la egalitatea de tratament în ceea ce privește „procedurile de acordare a unei locuințe, în conformitate cu legislația națională, fără a se aduce atingere libertății contractuale” și exceptarea prevăzută la articolul 12 alineatul (2) litera (d) punctul (ii) (care le permite statelor membre să limiteze accesul la locuințe), în special în ceea ce privește includerea sau neinclusiunea în cadrul excepției a accesului la locuințe private. Modificarea propusă clarifică faptul că egalitatea de tratament se aplică accesului la locuințe private și că eventualele restricții impuse de statele membre pot viza numai accesul la locuințe publice.

În plus, articolul 12 alineatul (1) litera (e) prevede egalitatea de tratament în ceea ce privește beneficierea de securitate socială, astfel cum este definită în Regulamentul (CE) nr. 883/2004³³, care include prestațiile familiale. Într-o hotărâre recentă care face trimitere la legislația italiană³⁴, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că nu este compatibilă cu dreptul Uniunii o dispoziție națională în temeiul căreia, în scopul stabilirii drepturilor la o prestație de asigurări sociale, nu sunt luați în considerare membrii de familie ai deținătorului unui permis unic care nu își au reședința pe teritoriul respectivului stat membru, ci într-o țară terță, în condițiile în care sunt luați în considerare membrii de familie ai resortisanților respectivului stat membru care își au reședința într-o țară terță. Propunerea de reformare aliniază considerentul 24 din Directiva 2011/98/UE la această hotărâre, prin eliminarea ultimelor două teze conform cărora directiva ar trebui să acorde drepturi de ședere într-un stat membru doar pentru membrii de familie care se alătură lucrătorului din țara terță în scopul reîntregirii familiei. Se propune, de asemenea, ca, în ceea ce privește restricțiile de acces la prestațiile familiale, la articolul 12 alineatul (2) litera (b) al doilea paragraf să se elimine trimiterea la resortisanții țărilor terțe care au drept de muncă pe baza unei vize. Acest lucru ar însemna că resortisanții țărilor terțe care au drept de muncă pe baza unei vize sunt îndreptățiți să beneficieze de prestații familiale dacă lucrează în respectivul stat membru pentru o perioadă a cărei durată este mai mare de 6 luni.

Articolele 13 – 14 – Monitorizare, evaluarea riscurilor, inspecții și sancțiuni și facilitarea depunerii plângerilor

Se introduc noi articole care să consolideze dispozițiile privind egalitatea de tratament. Statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni eficace, proporționale și disuasive împotriva angajatorilor în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive, în special în ceea ce privește condițiile de lucru, libertatea de asociere și de afiliere și accesul la prestațiile de asigurări sociale. Printre aceste măsuri ar trebui să se numere monitorizarea, evaluarea riscurilor și, dacă este cazul, efectuarea de inspecții.

Pentru a eficientiza procesul de asigurare a respectării legislației, ar trebui să se instituie mecanisme de soluționare a plângerilor. La mecanismele respective ar trebui să aibă acces nu numai deținătorii de permise unice, ci și terții care au, în conformitate cu criteriile prevăzute în legislația națională, un interes legitim în a asigura respectarea prezentei directive, precum și autoritățile competente ale statelor membre, în cazul în care legislația națională prevede acest lucru. Motivul îl constituie faptul că dovezile sugerează că, adesea, resortisanții țărilor terțe fie nu știu că există astfel de mecanisme, fie ezită să le utilizeze în nume propriu deoarece se tem de consecințele în ceea ce privește posibilitățile de angajare existente și/sau viitoare.

Articolul 14 – Informații destinate publicului

Propunerea de directivă reformată stabilește obligații mai detaliate ale statele membre în ceea ce privește informarea publicului. Printre măsurile revizuite se numără obligația de a furniza informații privind documentele justificative necesare pentru depunerea unei solicitări și privind condițiile de intrare și de ședere, inclusiv drepturile, obligațiile și garanțiile procedurale aplicabile resortisanților țărilor terțe.

³³ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, JO L 166, 30.4.2004, p. 1.

³⁴ Cauza C-302/19 - Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/WS. Hotărârea Curții din 25 noiembrie 2020.

Articolele 15–18

Aceste articole stabilesc normele privind raportarea, punctele de contact, transpunerea, intrarea în vigoare și destinatarii, astfel cum se prevede deja în Directiva 2011/98/UE.

Articolul 19 prevede că propunerea abrogă în mod formal actuala Directivă 2011/98/UE privind permisul unic.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (reformare)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 79 alineatul (2) literele (a) și (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³⁵,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³⁶,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³⁷,

întrucât:

↓ nou

- (1) Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului³⁸ trebuie să facă obiectul mai multor modificări. Din motive de claritate, directiva menționată ar trebui să fie reformată.

³⁵ JO C 27, 3.2.2009, p. 114.

³⁶ JO C 257, 9.10.2008, p. 20.

³⁷ Poziția Parlamentului European din 24 martie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 24 noiembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 13 decembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

³⁸ Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (JO L 343, 23.12.2011, p. 1).

↓ 2011/98/UE considerentul 1
(adaptat)

~~În vederea creării treptate a unui spațiu de libertate, securitate și justiție, Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede măsuri care trebuie adoptate în materie de azil, imigrare și protecția drepturilor resortisanților țărilor terțe.~~

↓ 2011/98/UE considerentul 2
(adaptat)

~~Consiliul European a recunoscut, în cadrul reuniunii speciale de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999, necesitatea armonizării legislațiilor naționale care reglementează condițiile de admitere și de ședere a resortisanților țărilor terțe. În acest context, Consiliul European a afirmat, în special, că Uniunea Europeană ar trebui să asigure un tratament echitabil resortisanților țărilor terțe cu ședere legală pe teritoriul statelor membre și o politică de integrare mai energică al cărei obiectiv ar trebui să fie acordarea unor drepturi și obligații comparabile cu cele ale cetățenilor Uniunii. În consecință, Consiliul European a solicitat Consiliului să adopte instrumentele juridice pe baza propunerilor Comisiei. Necesitatea atingerii obiectivelor stabilite la Tampere a fost reafirmată în cadrul Programului de la Stockholm, adoptat de Consiliul European la reuniunea din 10 și 11 decembrie 2009.~~

↓ 2011/98/UE considerentul 3
(adaptat)

- (2) Dispozițiile privind instituirea unei proceduri unice de solicitare care să conducă la emiterea în cadrul unui act administrativ unic a unui titlu combinat care să includă atât permisul de ședere, cât și cel de muncă, ~~vor~~ contribui la simplificarea și armonizarea normelor care se aplică în prezent în statele membre. ~~O asemenea simplificare procedurală a fost deja introdusă de către o serie de state membre și a avut ca rezultat o procedură mai eficientă atât pentru migranți, cât și pentru angajatori, iar controlul legalității șederii și ocupării unui loc de muncă de către aceștia din urmă a fost simplificat.~~
-

↓ 2011/98/UE considerentul 4

- (3) Pentru a permite prima intrare pe teritoriul lor, statele membre ar trebui să poată elibera un permis unic sau o viză, în cazul în care eliberează permise unice numai după intrarea pe teritoriul lor. Statele membre ar trebui să elibereze astfel de permise unice sau vize în timp util.
-

↓ 2011/98/UE considerentul 5

- (4) Ar trebui stabilit un set de norme care să reglementeze procedura de analizare a solicitărilor ~~privind~~ ~~un~~ permisul unic. Procedura respectivă ar trebuie să fie eficientă și ușor de administrat, ținând seama de volumul normal de lucru al administrațiilor statelor membre. De asemenea, aceasta ar trebui să fie transparentă și echitabilă, astfel încât să ofere un nivel adecvat de securitate juridică persoanelor în cauză.

↓ 2011/98/UE considerentul 6

- (5) Dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre de a reglementa admisia resortisanților țărilor terțe, inclusiv contingentele de admisie a acestor ~~pentru~~ resortisanți ~~ai țărilor terțe~~, în scopul ocupării unui loc de muncă.
-

↓ nou

- (6) Prezenta directivă ar trebui să reglementeze raporturile de muncă dintre lucrătorii din țările terțe și angajatori. În cazul în care legislația națională a unui stat membru permite admisia resortisanților țărilor terțe prin intermediul agenților de muncă temporară stabiliți pe teritoriul său și care au un raport de muncă cu lucrătorul, acești agenți nu ar trebui excluși din domeniul de aplicare al prezentei directive.
-

↓ 2011/98/UE considerentul 7
(adaptat)

- (7) Resortisanții țărilor terțe detașați ☒ care fac obiectul Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁹ ☒ nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive. Acest lucru nu ar trebui să îi împiedice pe resortisanții țărilor terțe cu ședere legală și care lucrează în mod legal într-un stat membru care sunt detașați într-un alt stat membru să beneficieze în continuare de tratament egal cu cel de care beneficiază resortisanții statului membru de origine pe durata detașării lor în ceea ce privește condițiile de angajare care nu sunt afectate de aplicarea Directivei 96/71/CE a ~~Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii~~⁴⁰.
-

↓ nou

- (8) Resortisanții țărilor terțe care beneficiază de protecție în conformitate cu legislația națională, cu obligațiile internaționale sau cu practica unui stat membru ar trebui să intre sub incidența prezentei directive pentru a li se conferi un set consolidat de drepturi.
-

↓ 2011/98/UE considerentul 8
(adaptat)

- (9) Resortisanții țărilor terțe care au obținut statutul de rezidenți pe termen lung în conformitate cu Directiva 2003/109/CE a Consiliului ~~din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung~~⁴¹ nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive datorită statutului lor ☒ în ansamblu ☒ mai

³⁹ Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, 21.1.1997, p. 1).

⁴⁰ ~~JO L 18, 21.1.1997, p. 1~~

⁴¹ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, 23.1.2004, p. 44).

privilegiat ~~al acestora~~ și tipului special de permis de ședere care le este acordat, și anume „rezident pe termen lung – UE”.

↓ 2011/98/UE considerentul 9
⇒ nou

- (10) Resortisanții țărilor terțe care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru pentru a ocupa un loc de muncă cu titlu sezonier ⇒ și care au solicitat admisia sau au fost admiși pe teritoriul unui stat membru în conformitate cu Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴² ⇐ nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive, dat fiind ⇒ faptul că aceștia intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/36/UE care instituie un regim specific ⇐ ~~statutul temporar al acestora~~.

↓ 2011/98/UE considerentul 10
(adaptat)
⇒ nou

- ~~(11)~~ Obligația statelor membre de a stabili dacă solicitarea trebuie depusă de un resortisant al unei țări terțe sau de către angajatorul acestuia nu ar trebui să aducă atingere niciunor acorduri care prevăd implicarea ambelor părți în procedură. Statele membre ar trebui să ~~decidă dacă~~ ⇒ permită ca ⇐ solicitarea privind ~~un~~ permisul unic ~~trebuie~~ să fie depusă ⇒ atât ⇐ în statul membru de primire ~~sau~~ ⇒ , cât și ⇐ ~~dintr-o țară într-un stat terță. În cazul în care resortisantului unei țări terțe nu i se permite să depună o solicitare dintr-o țară terță, statele membre ar trebui să se asigure că solicitarea poate fi depusă de angajator în statul membru de primire.~~

↓ 2011/98/UE considerentul 11
⇒ nou

- (12) Dispozițiile prezentei directive cu privire la procedura unică de solicitare și la permisul unic nu ar trebui să se refere la vizele uniforme sau pe termen lung ⇒ , cu excepția obligației statelor membre de a elibera viza necesară în termenul de patru luni stabilit pentru adoptarea unei decizii privind permisul unic ⇐.

↓ 2011/98/UE considerentul 13
⇒ nou

- (13) Termenul ~~limită~~ pentru luarea unei decizii referitoare la o solicitare ~~nu~~ ar trebui să ~~includă timpul necesar recunoașterii calificărilor profesionale și nici timpul necesar pentru eliberarea unei vize~~ ⇒ includă atât timpul necesar pentru eliberarea unei vize, în cazul în care este nevoie de viză, cât și timpul necesar pentru efectuarea verificărilor privind situațiile pe piața muncii. ⇐ ~~Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere procedurilor interne privind recunoașterea diplomelor.~~

⁴²

Directiva 2014/36/UE privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri (JO L 94, 28.3.2014, p. 375).

↓ nou

- (14) În acest scop, statele membre ar trebui să efectueze doar o singură verificare substanțială a documentației prezentate de solicitant în vederea eliberării atât a permisului unic, cât și a vizei necesare, pentru a se evita suprapunerea activităților și prelungirea procedurilor. De asemenea, statele membre ar trebui să le ceară doar o singură dată solicitanților să prezinte documentația relevantă.
-

↓ 2011/98/UE considerentul 12

- (15) Desemnarea autorității competente în temeiul prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere rolului și responsabilităților altor autorități și, după caz, ale partenerilor sociali, în ceea ce privește examinarea solicitării și luarea unei decizii cu privire la aceasta.
-

↓ 2011/98/EU considerentul 13
(adaptat)

- (16) Termenul ~~limită~~ pentru luarea unei decizii referitoare la o solicitare nu ar trebui ☒ cu toate acestea ☒ să includă timpul necesar recunoașterii calificărilor profesionale ~~și nici timpul necesar pentru eliberarea unei vize~~. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere procedurilor interne privind recunoașterea diplomelor.
-

↓ 2011/98/UE considerentul 14
(adaptat)

- (17) Permisul unic ar trebui să fie eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului ~~din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe~~⁴³, fiind posibil pentru statele membre să introducă date suplimentare, în special cu privire la permisiunea ca o persoană să ocupe sau nu un loc de muncă. Un stat membru ar trebui să menționeze nu numai în cadrul permisului unic, ci și în alte permise de ședere eliberate – printre altele, în vederea unui control mai eficace al migrației – datele privind permisiunea de a ocupa un loc de muncă, indiferent de tipul de permis sau ☒ de permis ☒ ~~titlu~~ de ședere pe baza căruia resortisantului țării terțe i s-a permis accesul pe teritoriul și la piața forței de muncă a respectivului stat membru.
-

↓ 2011/98/UE considerentul 15

- (18) Dispozițiile prezentei directive privind permisele de ședere în alte scopuri decât ocuparea unui loc de muncă ar trebui să se aplice exclusiv formatului acestor permise și nu ar trebui să aducă atingere normelor Uniunii sau normelor naționale cu privire la procedurile de admisie și procedurile de eliberare a acestor permise.

⁴³ Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 157, 15.6.2002, p. 1).

↓ 2011/98/UE considerentul 16

- (19) Dispozițiile prezentei directive privind permisul unic și permisul de ședere eliberat pentru alte scopuri decât ocuparea unui loc de muncă nu ar trebui să împiedice statele membre să ~~elibereze~~ ~~emita~~ un document pe suport hârtie suplimentar, pentru a putea oferi informații mai exacte referitoare la relația de muncă pentru care formatul permisului de ședere nu dispune de un spațiu suficient. Un astfel de document poate servi la prevenirea exploataării resortisanților țărilor terțe și la combaterea angajării ilegale, dar ar trebui să fie opțional pentru statele membre și nu ar trebui să servească drept substitut pentru un permis de muncă, fapt ce ar compromite conceptul de permis unic. Pentru stocarea unor astfel de informații într-un format electronic pot fi, de asemenea, utilizate posibilitățile tehnice oferite de articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și de punctul ~~2016~~ litera (a) din anexa la acesta.

↓ 2011/98/UE considerentul 17

- (20) Condițiile și criteriile pe baza cărora poate fi respinsă solicitarea privind acordarea, modificarea sau reînnoirea unui permis unic, ori pe baza cărora poate fi retras permisul unic, ar trebui să fie obiective și stabilite de legislația națională, inclusiv obligația de a respecta principiul preferinței Uniunii, astfel cum este exprimat, în special, în dispozițiile relevante din Actele de aderare din 2003 și 2005. Orice decizii de respingere și de retragere ar trebui să fie justificate în mod corespunzător.

↓ 2011/98/UE considerentul 18

- (21) Resortisanților țărilor terțe, care dețin un document de călătorie valabil și un permis unic eliberat de un stat membru care aplică acquis-ul Schengen în totalitate, ar trebui să li se permită accesul și libera circulație pe teritoriul statelor membre care aplică acquis-ul Schengen în totalitate, pentru ~~maximum până la~~ trei luni în orice perioadă de șase luni, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁴ ~~Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen)~~⁴⁵ și cu articolul 21 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 dintre Guvernele statelor Uniunii Economice Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune ale acestora (Convenția Schengen)⁴⁶.

↓ 2011/98/UE considerentul 19

- (22) În absența unei legislații orizontale a Uniunii, drepturile resortisanților țărilor terțe variază în funcție de cetățenia acestora și de statele membre în care ocupă un loc de muncă. În vederea dezvoltării în continuare a unei politici coerente în domeniul

⁴⁴ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

⁴⁵ ~~(JO L 105, 13.4.2006, p. 1).~~

⁴⁶ JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

imigrației și pentru a reduce discrepanțele dintre drepturile cetățenilor Uniunii și ale resortisanților țărilor terțe care lucrează în mod legal într-un stat membru, precum și pentru a completa acquis-ul existent în domeniul imigrației, ar trebui prevăzut un set de drepturi, în special pentru a menționa domeniile în care este prevăzută egalitatea de tratament între resortisanții unui stat membru și acei resortisanți din țările terțe care nu au dobândit încă statutul de rezidenți pe termen lung. Scopul acestor dispoziții este de a stabili un nivel minim de condiții de concurență echitabile ~~unitare minime~~ în ansamblul Uniunii, de a recunoaște că resortisanții țărilor terțe respectivi contribuie la creșterea economiei Uniunii prin munca prestată și prin plata impozitelor, precum și de a constitui o garanție pentru a reduce concurența neloială dintre resortisanții unui stat membru și resortisanții țărilor terțe, rezultată din eventuala exploatare a acestora din urmă. Lucrător dintr-o țară terță, în sensul prezentei directive, ar trebui să însemne, fără a aduce atingere interpretării noțiunii de raport de muncă existentă în alte prevederi din legislația Uniunii, un resortisant al unei țări terțe care a fost admis pe teritoriul unui stat membru, care are dreptul de ședere legală și căruia i s-a acordat dreptul de muncă, în cadrul unui raport de muncă plătit, în temeiul legislației naționale sau în conformitate cu practica națională.

↓ 2011/98/UE considerentul 20
(adaptat)

- (23) Toți resortisanții țărilor terțe cu ședere legală și care lucrează în mod legal în unul dintre statele membre⁴⁷ ar trebui să beneficieze, cel puțin, de un set comun de drepturi, în temeiul egalității de tratament cu cetățenii respectivului stat membru gazdă, indiferent de scopul inițial sau motivul pentru care au fost admiși pe teritoriul statului membru. Dreptul la egalitatea de tratament în domeniile ☒ care intră sub incidența ☒ ~~specificate de prezenta~~ directive⁴⁸ ar trebui garantate nu numai acelor resortisanți ai țărilor terțe care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru pentru a ocupa un loc de muncă, dar și celor admiși pentru alte scopuri și cărora li s-a permis accesul la piața forței de muncă a respectivului stat membru⁴⁹ în conformitate cu alte prevederi din legislația Uniunii sau din legislația națională, inclusiv membrii de familie ai lucrătorilor din țările terțe care au fost admiși în statul membru⁴⁹ în conformitate cu Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei⁴⁷ și resortisanții țărilor terțe care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru în conformitate cu Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁸ ~~Directiva 2004/114/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 privind condițiile de admitere a resortisanților țărilor terțe pentru studii, schimb de elevi, formare profesională neremunerată sau servicii de voluntariat~~⁴⁹ ~~precum și cercetătorii care au fost admiși în conformitate cu Directiva 2005/71/CE a Consiliului din 12 octombrie 2005 privind o procedură specială de~~

⁴⁷ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

⁴⁸ Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă *au pair* (JO L 132, 21.5.2016, p. 21).

⁴⁹ ~~JO L 375, 23.12.2004, p. 12.~~

~~admisie a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică⁵⁰.~~

↓ 2011/98/UE considerentul 21

- (24) Dreptul la egalitatea de tratament⁵¹ în anumite domenii⁵² ar trebui să fie strâns corelat cu șederea legală a resortisantului țării terțe și cu accesul oferit la piața forței de muncă a unui stat membru, aspecte consacrate de permisul unic care autorizează atât șederea, cât și ocuparea unui loc de muncă, precum și de alte permise de ședere eliberate pentru alte scopuri, care conțin informații privind permisiunea de a ocupa un loc de muncă.

↓ 2011/98/UE considerentul 22

- (25) Sintagma „condiții de lucru” în sensul prezentei directive ar trebui să includă cel puțin remunerarea, concedierea, sănătatea și siguranța la locul de muncă, timpul de lucru și concediul, luând în considerare acordurile colective în vigoare.

↓ 2011/98/UE considerentul 23

- (26) Un stat membru ar trebui să recunoască calificările profesionale dobândite de un resortisant al unei țări terțe în alt stat membru în același mod ca și pentru cetățenii Uniunii⁵³ și ar trebui să ia în considerare calificările dobândite într-o țară terță în conformitate cu Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului ~~din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale~~⁵¹. Dreptul la egalitatea de tratament acordat lucrătorilor din țările terțe în ceea ce privește recunoașterea diplomelor, a certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile interne aplicabile, nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre în ceea ce privește admisia resortisanților țărilor terțe respectivi pe piețele forței de muncă ale acestora.

↓ 2011/98/UE considerentul 24

- ~~(27) —~~ Lucrătorii din țările terțe ar trebui să beneficieze de tratament egal în ceea ce privește securitatea socială. Ramurile securității sociale sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ~~din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială~~⁵². Dispozițiile prezentei directive privind egalitatea de tratament în domeniul securității sociale ar trebui să se aplice, de asemenea, lucrătorilor admiși într-un stat membru direct dintr-o țară terță. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să acorde lucrătorilor din țările terțe mai multe drepturi decât cele deja prevăzute de legislația Uniunii în vigoare în domeniul securității sociale pentru resortisanții țărilor terțe care se află ~~regăsese~~ în situații cu caracter transfrontalier. ~~De asemenea, prezenta directivă nu ar trebui să acorde drepturi în legătură cu situații care nu intră sub incidența domeniului de aplicare a legislației Uniunii, de exemplu, pentru membrii de familie care își au reședința într-o țară terță.~~

⁵⁰ ~~JO L 289, 3.11.2005, p. 15.~~

⁵¹ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

⁵² Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

~~Prezenta directivă ar trebui să acorde drepturi de ședere în orice stat membru doar în pentru membrii de familie care se alătură lucrătorului din țara terță în scopul reîntregirii familiei, precum și drepturi pentru membrii de familie care au deja dreptul de ședere legală în statul membru în cauză.~~

↓ 2011/98/UE considerentul 25

- (28) Statele membre ar trebui să asigure cel puțin egalitatea de tratament pentru resortisanții țărilor terțe care ocupă un loc de muncă sau care, după o perioadă minimă în care au ocupat un loc de muncă, sunt înregistrați ca șomeri. Nicio restricție din prezenta directivă privind egalitatea de tratament în domeniul securității sociale nu ar trebui să aducă atingere drepturilor acordate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ~~din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie~~⁵³.

↓ 2011/98/UE considerentul 26

- (29) Legislația Uniunii nu limitează competența statelor membre de a-și organiza propriile regimuri de securitate socială. ~~În lipsa unei armonizări la nivelul Uniunii,~~ Fiecare stat membru stabilește condițiile în temeiul cărora sunt acordate prestațiile de securitate socială, precum și valoarea acestor prestații și perioada de timp pentru care sunt acordate. Cu toate acestea, atunci când își exercită această competență, statele membre ar trebui să respecte legislația Uniunii.

↓ 2011/98/UE considerentul 27

- (30) Egalitatea de tratament a lucrătorilor din țările terțe nu ar trebui să vizeze măsurile în domeniul formării profesionale, care sunt finanțate în cadrul unor regimuri de asistență socială.

↓ nou

- (31) Pentru a consolida egalitatea de tratament a lucrătorilor din țările terțe, statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni eficace, proporționale și disuasive împotriva angajatorilor în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive, în special în ceea ce privește condițiile de lucru, libertatea de asociere și de afiliere și accesul la prestațiile de asigurări sociale.
- (32) Pentru a garanta aplicarea corespunzătoare a prezentei directive, statele membre ar trebui să se asigure că există mecanisme corespunzătoare de monitorizare a angajatorilor și că, atunci când este cazul, se efectuează inspecții eficace și adecvate pe teritoriile lor. Selectarea angajatorilor care urmează să facă obiectul inspecțiilor ar trebui să se bazeze în primul rând pe o evaluare a riscurilor care să fie efectuată de

⁵³ Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO L 344, 29.12.2010, p. 1).

autoritățile competente din statele membre, ținând seama de factori cum ar fi sectorul în care își desfășoară activitatea o întreprindere și orice antecedent legat de încălcarea obligațiilor.

- (33) Statele membre ar trebui, de asemenea, să instituie mecanisme eficace prin intermediul cărora lucrătorii din țările terțe să poată solicita reparații în justiție și depune plângeri în mod direct sau prin intermediul unor terți care au, în conformitate cu criteriile prevăzute în legislația națională, un interes legitim în a asigura respectarea prezentei directive, cum ar fi sindicatele ori alte asociații sau autoritățile competente. Acest lucru este considerat necesar pentru a aborda situațiile în care lucrătorii din țările terțe nu au cunoștință de existența mecanismelor menite să asigure respectarea legislației sau ezită să le utilizeze în nume propriu, de exemplu de teama unor eventuale consecințe.
- (34) Resortisantul unei țări terțe care deține un permis unic ar trebui să aibă dreptul de a-și schimba angajatorul în perioada de valabilitate a respectivului permis. Statele membre ar trebui să poată să impună obligația de notificare a schimbării și să verifice situația pe piața muncii în cazul în care are loc o schimbare a angajatorului. Permisul unic nu ar trebui să fie retras pe parcursul unei perioade de cel puțin trei luni în cazul în care deținătorul său este disponibilizat.

↓ 2011/98/UE considerentul 28

- (35) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere dispozițiilor mai favorabile cuprinse în legislația Uniunii și în instrumentele internaționale aplicabile.

↓ 2011/98/UE considerentul 29

- (36) Statele membre ar trebui să pună în aplicare dispozițiile prezentei directive fără discriminare pe motiv de sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală, în special în conformitate cu Directiva 2000/43/CE a Consiliului ~~din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică~~⁵⁴ și cu Directiva 2000/78/CE a Consiliului ~~din 27 noiembrie 2000 de stabilire a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă~~⁵⁵.

↓ 2011/98/UE considerentul 30

- (37) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume stabilirea unei proceduri unice de solicitare în vederea eliberării unui permis unic pentru ca resortisanții țărilor terțe să ocupe un loc de muncă pe teritoriul unui stat membru, precum și a unui set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală într-un stat membru, nu pot fi

⁵⁴ Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică (JO L 180, 19.7.2000, p. 22).

⁵⁵ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, 2.12.2000, p. 16).

realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, ca urmare, având în vedere anvergura și efectele acțiunii, pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivele în cauză.

↓ 2011/98/UE considerentul 31

- (38) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din TUE.

↓ 2011/98/UE considerentul 32
(adaptat)

~~În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative din 28 septembrie 2011, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.~~

↓ 2011/98/UE considerentul 33
(adaptat)
⇒ nou

- (39) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul ~~nr. 21~~ privind poziția Regatului Unit și a Irlandei ~~☒~~ cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție ~~☒~~, anexat la ~~☒~~ Tratatul privind Uniunea Europeană ~~☒~~ (TUE) și la ~~☒~~ Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ~~☒~~ (TFUE), și fără a aduce atingere ~~articolului~~ ⇒ articolelor 3 și 4 din protocolul menționat, ⇒ Irlanda ⇐ ~~aceste state membre~~ nu participă la adoptarea prezentei directive, nu ⇒ are ⇐ ~~au~~ obligații în temeiul acestora și nu ⇒ face ⇐ ~~fac~~ obiectul aplicării sale.

[SAU]

[În conformitate cu ⇒ articolul 4a ⇐ ~~articolele 1 și 2~~ din Protocolul nr. ~~21~~ privind poziția Regatului Unit și a Irlandei ~~☒~~ cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție ~~☒~~, anexat la ~~☒~~ Tratatul privind Uniunea Europeană ~~☒~~ (TUE) și la ~~☒~~ Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ~~☒~~ (TFUE), și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, ~~aceste state membre nu participă la adoptarea prezentei directive, nu au obligații în temeiul acestora și nu fac obiectul aplicării sale~~ ⇒ Irlanda a notificat [, prin scrisoarea din ...,] intenția sa de a participa la adoptarea și la aplicarea directivei. ⇐]

↓ 2011/98/UE considerentul 34

(40) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul ~~nr. 22~~ privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

↓ nou

(41) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să se limiteze la dispozițiile care constituie o modificare de fond față de directiva anterioară. Obligația de a transpune dispozițiile care nu au făcut obiectul unor modificări rezultă din directiva anterioară.

(42) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenul de transpunere în dreptul intern a directivei prevăzut în partea B din anexa I,

↓ 2011/98/UE (adaptat)

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

1. Prezenta directivă stabilește:
 - (a) o procedură unică de solicitare a ~~eliberării~~ ~~imiterii~~ unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă pe teritoriul unuiia dintre statele membre, astfel încât să se simplifice procedurile de admitie a acestora și să se faciliteze controlul statutului acestora; ~~precum și~~
 - (b) un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru, indiferent de scopul pentru care au fost admiși inițial pe teritoriul statului membru respectiv, bazat pe egalitatea de tratament cu resortisanții statului membru respectiv.
2. Prezenta directivă ☒ nu afectează ☒ ~~nu aduce atingere~~ competențelor statelor membre în ceea ce privește ☒ contingentele de ☒ admitie a resortisanților țărilor terțe ☒ care vin din țările terțe în căutarea unui loc de muncă ☒ ~~pe piețele forței de muncă ale acestora.~~

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă o persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) din TFUE;
- (b) „lucrător dintr-o țară terță” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care a fost admis pe teritoriul unui stat membru, care are dreptul de ședere legală și căruia i s-a acordat dreptul de muncă, în cadrul unui raport de muncă ~~plătit~~, în conformitate cu ~~temeiul~~ legislației naționale și/sau ~~în conformitate~~ cu practica națională;

↓ nou

- (c) „angajator” înseamnă orice persoană fizică sau entitate juridică, inclusiv agenții de muncă temporară, pentru care sau sub conducerea și/sau supravegherea cărora se efectuează angajarea;

↓ 2011/98/UE

(~~de~~) „permis unic” înseamnă un permis de ședere eliberat de autoritățile unui stat membru, care conferă unui resortisant al unei țări terțe dreptul de ședere legală pe teritoriul acestuia în scopul ocupării unui loc de muncă;

(~~ce~~) „procedură unică de solicitare” înseamnă orice procedură care conduce, în baza unei solicitări unice introduse de către un resortisant al unei țări terțe sau de către angajatorul acestuia ~~sau al acestuia~~ în vederea obținerii dreptului de ședere legală și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul unui stat membru, la adoptarea unei decizii cu privire la respectiva solicitare de permis unic.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

1. Prezenta directivă se aplică:

- (a) resortisanților ~~din~~ țărilor terțe care solicită șederea într-un stat membru în scopul ocupării unui loc de muncă;
- (b) resortisanților ~~din~~ țărilor terțe care au fost admiși într-un stat membru în alt scop decât cel al ocupării unui loc de muncă în conformitate cu ~~temeiul~~ legislației Uniunii sau cu ~~al~~ legislației naționale, cărora li se permite să ocupe un loc de muncă și care dețin un permis de ședere în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002; precum și
- (c) resortisanților ~~din~~ țărilor terțe care au fost admiși într-un stat membru în scopul ocupării unui loc de muncă în conformitate cu ~~temeiul~~ legislației Uniunii sau cu ~~al~~ legislației naționale.

2. Prezenta directivă nu se aplică resortisanților din țărilor terțe:

(a) care sunt membri de familie ai unor cetățeni ai Uniunii care și-au exercitat ori își exercită dreptul de liberă circulație în interiorul Uniunii, în conformitate cu Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora⁵⁶;

(b) care, împreună cu membrii familiilor lor și indiferent de cetățenia lor, beneficiază de drepturi în materie de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii în temeiul acordurilor fie dintre Uniune și statele sale membre, fie dintre Uniune și țări terțe;

↓ 2011/98/UE (adaptat)

(c) care ~~sunt detașați~~ ☒ intră sub incidența Directivei 96/71/CE ☒, pe durata detașării ☒ pe teritoriul respectivului stat membru ☒ ;

(d) care au solicitat admisia sau au fost admiși pe teritoriul unui stat membru ca persoane transferate în cadrul aceleiași companii ☒ în conformitate cu Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului ☒ societăți⁵⁷ ;

(e) care au solicitat admisia sau au fost admiși pe teritoriul unui stat membru în calitate de lucrători sezonieri ~~sau de persoane în regim au pair~~ ☒ în conformitate cu Directiva 2014/36/UE sau de persoane în regim *au pair* în conformitate cu Directiva (UE) 2016/801 ☒ ;

↓ 2011/98/UE

(f) care au autorizație de ședere într-un stat membru în temeiul unei protecții temporare sau au solicitat autorizația de ședere pentru același motiv și sunt în așteptarea unei decizii privind statutul lor;

(g) care sunt beneficiari ai protecției internaționale în temeiul Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁸ ~~conformitate cu Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate~~⁵⁹

⁵⁶ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

⁵⁷ Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii (JO L 157, 27.5.2014, p. 1).

⁵⁸ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

⁵⁹ JO L 304, 30.9.2004, p. 12.

sau care au solicitat protecție internațională în temeiul directivei respective și a căror solicitare nu a făcut încă obiectul unei decizii definitive;

~~(h) care sunt beneficiari ai protecției în conformitate cu legislația națională, cu obligațiile internaționale sau cu practica unui stat membru sau care au solicitat protecție internațională în conformitate cu legislația națională, cu obligațiile internaționale sau cu practica unui stat membru și a căror cerere nu a făcut încă obiectul unei decizii definitive;~~

(h~~i~~) care sunt rezidenți pe termen lung în conformitate cu Directiva 2003/109/CE;

(i~~i~~) a căror îndepărtare a fost suspendată de fapt sau de drept;

(j~~k~~) care au solicitat admisie sau care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru ca lucrători care desfășoară activități independente;

(k~~l~~) care au solicitat admisie sau au fost admiși ca navigatori pentru ocuparea unui loc de muncă sau pentru a lucra în orice calitate la bordul unei nave înregistrate într-un stat membru ~~pavilion~~ sau care navighează sub pavilionul unui stat membru.

3. Statele membre pot decide să nu aplice capitolul II resortisanților țărilor terțe care au fost fie autorizați să ocupe un loc de muncă pe teritoriul unui stat membru pentru o perioadă de ~~durată~~ maximumă ~~de~~ șase luni, fie admiși într-un stat membru în scopul de a urma studii.

4. Capitolul II nu se aplică resortisanților țărilor terțe cărora li se permite să lucreze pe baza unei vize.

CAPITOLUL II

PROCEDURA UNICĂ DE SOLICITARE ȘI PERMISUL UNIC

Articolul 4

Procedura unică de solicitare

↓ 2011/98/UE (adaptat)
⇒ nou

1. Solicitarea privind eliberarea, modificarea sau reînnoirea unui permis unic se prezintă în cadrul unei proceduri unice de solicitare. Statele membre stabilesc dacă solicitările de permis unic urmează a fi ~~facute~~ ☒ depuse ☒ de către resortisantul țării terțe sau de către angajatorul acestuia. Statele membre pot decide, de asemenea, să permită depunerea solicitării de către oricare dintre cele două părți. Dacă solicitarea trebuie depusă de către resortisantul țării terțe, statele membre autorizează depunerea solicitării ☒ atât ☒ de pe teritoriul unei țări terțe ☒ , cât și ☒ sau, dacă legislația națională prevede această cerință, de pe teritoriul statului membru în care resortisantul țării terțe este prezent în mod legal.

2. Statele membre analizează solicitarea ~~efectuată~~ ☒ depusă ☒ în conformitate cu alineatul (1) și adoptă o decizie de acordare, modificare sau reînnoire a permisului unic, dacă solicitantul îndeplinește cerințele ~~specificate~~ ☒ prevăzute ☒ în legislația Uniunii sau în cea națională. Decizia de acordare, modificare sau reînnoire a permisului unic constituie un act administrativ unic, care combină permisul de ședere și permisul de muncă.

~~3. Procedura unică de solicitare nu aduce atingere procedurii de acordare a vizei care poate fi solicitată pentru intrarea inițială.~~

↓ nou

3. Cu condiția ca cerințele prevăzute în legislația Uniunii sau în legislația națională să fie îndeplinite și în cazul în care un stat membru eliberează permise unice numai pe teritoriul său, respectivul stat membru trebuie să îi elibereze resortisantului țării terțe viza necesară.

↓ 2011/98/UE

4. Statele membre eliberează un permis unic, atunci când sunt întrunite condițiile necesare, pentru resortisanții țărilor terțe care solicită admisia și pentru resortisanții țărilor terțe deja admiși care solicită reînnoirea sau modificarea permisului lor de ședere după intrarea în vigoare a dispozițiilor interne de punere în aplicare.

Articolul 5

Autoritatea competentă

1. Statele membre desemnează autoritatea competentă să primească solicitările și să ~~elibereze~~ emita permisul unic.
2. Autoritatea competentă adoptă o decizie privind solicitarea completă cât mai rapid posibil și, în orice caz, în termen de patru luni de la data introducerii solicitării.

↓ 2011/98/UE (adaptat)
⇒ nou

Termenul menționat la primul paragraf ⇒ include verificarea situației pe piața muncii și eliberarea vizei necesare menționate la articolul 4 alineatul (3). ⇐
☒ Termenul ☒ poate fi prelungit în situații excepționale determinate de complexitatea examinării solicitării.

↓ 2011/98/UE

În cazul în care nu este luată nicio decizie în termenul prevăzut la prezentul alineat, se aplică consecințele juridice prevăzute de legislația națională.

3. Autoritatea competentă notifică ~~comunică~~ în scris solicitantului decizia ~~solicitantului~~, în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de dispozițiile corespunzătoare din legislația națională.

4. În cazul în care informațiile sau documentele care susțin solicitarea sunt incomplete în conformitate cu criteriile specificate în legislația națională, autoritatea competentă notifică în scris solicitantului informațiile sau documentele suplimentare necesare și stabilește un termen rezonabil pentru furnizarea acestora. Termenul menționat la alineatul (2) se suspendă până la primirea de către autoritatea competentă sau de către alte autorități relevante a informațiilor suplimentare cerute. În cazul în care în această perioadă nu au fost furnizate informațiile sau documentele suplimentare, autoritatea competentă poate respinge solicitarea.

Articolul 6

Permisul unic

1. Statele membre ~~eliberează~~ permit permisul unic pe baza modelului uniform prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și cu menționarea informațiilor legate de acordarea permisiunii de a ocupa un loc de muncă în conformitate cu punctele 12 și 167-5-9 de la litera (a) din anexa ~~la acesta~~.

Statele membre pot indica informații suplimentare legate de relația de muncă a resortisantului țării terțe (precum denumirea și adresa angajatorului, locul de muncă, tipul de muncă, programul de lucru, remunerarea) în format de hârtie sau pot stoca aceste date în format electronic, astfel cum se prevede la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și la punctul 2046 de la litera (a) din anexa la acesta.

2. Atunci când eliberează permisul unic, statele membre nu eliberează niciun fel de permise suplimentare ca dovadă a autorizației de acces la piața forței de muncă.

Articolul 7

Permise de ședere eliberate pentru alte scopuri decât cel de a ocupa un loc de muncă

↓ 2011/98/UE (adaptat)

1. Atunci când eliberează permise de ședere ☒ pentru alte scopuri decât cel de a ocupa un loc de muncă ☒ în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, statele membre menționează informațiile privind permisiunea de a ocupa un loc de muncă, indiferent de tipul de permis.

↓ 2011/98/UE

Statele membre pot indica informații suplimentare legate de relația de muncă a resortisantului țării terțe (precum denumirea și adresa angajatorului, locul de muncă, tipul de muncă, programul de lucru, remunerarea) în format de hârtie sau pot stoca aceste date în format electronic, astfel cum se prevede la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și la punctul 2046 de la litera (a) din anexa la acesta.

2. Atunci când eliberează permise de ședere în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, statele membre nu eliberează niciun fel de permise suplimentare ca dovadă a autorizației de acces la piața forței de muncă.

Articolul 8

Garanții procedurale

1. Decizia de respingere a unei solicitări privind eliberarea, modificarea sau reînnoirea unui permis unic sau decizia de retragere a unui permis unic pe baza criteriilor prevăzute de legislația Uniunii sau de legislația națională se motivează în mod corespunzător în cadrul unei notificări scrise.

2. Decizia de respingere a unei solicitări privind eliberarea, modificarea sau reînnoirea permisului unic sau de retragere a acestuia este atacabilă din punct de vedere juridic în statul membru în cauză, în conformitate cu legislația națională. Notificarea scrisă menționată la alineatul (1) indică instanța sau autoritatea administrativă la care persoana vizată poate introduce o cale de atac și termenul pentru exercitarea acesteia.

↓ 2011/98/UE (adaptat)
⇒ nou

3. O solicitare poate fi considerată inadmisibilă din motive legate de contingentele de admisie în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care sosesc ☒ din țările terțe ☒ în căutarea unui loc de muncă și, prin urmare, prelucrarea acesteia nu este necesară.

Articolul 9

Accesul la informații

Statele membre ⇒ pun la dispoziție, într-un mod ușor accesibil, și ⇐ furnizează la cerere:

(a) informații corespunzătoare resortisantului unei țări terțe și viitorului angajator cu privire la ☒ toate ☒ ☒ documentele justificative necesare pentru depunerea ☒ ~~documentele necesare pentru ca unei solicitări să fie completă~~

↓ nou

(b) informații privind condițiile de intrare și de ședere, inclusiv drepturile, obligațiile și garanțiile procedurale aplicabile resortisanților țărilor terțe și membrilor de familie ai acestora.

↓ 2011/98/UE (adaptat)

Articolul 10

Taxe

Statele membre pot cere solicitanților să achite taxe, dacă este cazul, pentru prelucrarea solicitărilor, în conformitate cu prezenta directivă. Cuantumul Nivelul respectivelor taxe este proporțional și ~~poate fi bazat~~ ☒ se bazează ☒ pe serviciile efectiv furnizate pentru prelucrarea solicitărilor și eliberarea permiselor.

Articolul 11

Drepturile acordate în temeiul permisului unic

1. În cazul în care s-a eliberat un permis unic ~~în conformitate cu legislația națională, permisul unic acordă~~ deținătorului acestuia are, în perioada de ~~pe durata~~ valabilității sale a respectivului permis, cel puțin următoarele drepturi:

- (a) dreptul de intrare și de ședere pe teritoriul statului membru care eliberează permisul unic, cu condiția ca deținătorul să îndeplinească toate cerințele de admisie în conformitate cu legislația națională;
- (b) dreptul de acces liber la întreg teritoriul statului membru care eliberează permisul unic, în limitele prevăzute de legislația națională;
- (c) dreptul de exercitare a unei anumite activități profesionale autorizate în baza permisului unic, în conformitate cu legislația națională;
- (d) dreptul de a fi informat în legătură cu drepturile pe care i le conferă ~~deținătorului de~~ permisul unic în temeiul ~~virtutea~~ prezentei directive și/sau a legislației naționale.

↓ nou

2. În perioada de valabilitate menționată la alineatul (1), statele membre permit ca un deținător de permis unic să fie angajat de un alt angajator decât primul angajator cu care deținătorul permisului a încheiat un contract de muncă.

3. În perioada de valabilitate menționată la alineatul (1), statele membre pot:

- (a) să solicite ca schimbarea angajatorului să fie comunicată autorităților competente din statul membru în cauză, în conformitate cu procedurile prevăzute în legislația națională,
- (b) să solicite ca schimbarea angajatorului să facă obiectul unei verificări a situației pe piața muncii.

Dreptul deținătorului permisului unic de a efectua o astfel de schimbare a angajatorului poate să fie suspendat timp de maximum 30 de zile, perioadă în care statul membru în cauză verifică situația pe piața muncii și analizează dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute în legislația Uniunii sau în legislația națională. Statul membru în cauză se poate opune schimbării locului de muncă în acest termen de 30 de zile.

4. În perioada de valabilitate menționată la alineatul (1), permisul unic nu poate fi retras timp de cel puțin trei luni în cazul în care deținătorul său este disponibilizat. Statele membre trebuie să îi permită resortisantului țării terțe să rămână pe teritoriul lor până când autoritățile

competente iau o decizie în conformitate cu alineatul (3) litera (b), după caz, chiar dacă respectiva perioadă de cel puțin trei luni a expirat.

↓ 2011/98/UE

CAPITOLUL III

DREPTUL LA EGALITATEA DE TRATAMENT

Articolul 12

Dreptul la egalitatea de tratament

1. Lucrătorii din țările terțe menționați la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (c) beneficiază de egalitate de tratament în raport cu resortisanții statului membru în care își au reședința, în legătură cu:

- (a) condițiile de lucru, inclusiv în ceea ce privește remunerarea și concedierea, precum și în materie de sănătate și siguranță la locul de muncă;
- (b) libertatea de asociere, afiliere și apartenență la o organizație care reprezintă lucrătorii sau angajatorii sau la orice altă organizație ai cărei membri desfășoară o activitate specifică, inclusiv beneficiile pe care le oferă o asemenea organizație, fără a aduce atingere legislației naționale în materie de ordine și securitate publică;
- (c) educație și formare profesională;
- (d) recunoașterea diplomelor, a certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile interne aplicabile;
- (e) ramurile securității sociale, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 883/2004;
- (f) beneficii fiscale, cu condiția ca lucrătorul să aibă domiciliul fiscal în statul membru în cauză;

↓ 2011/98/UE

⇒ nou

- (g) accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii publice, inclusiv ~~accesul la~~ procedurile privind ⇒ accesul la ⇐ ~~de acordare a unei~~ locuințe ⇒ publice și private ⇐, în conformitate cu legislația națională, fără a se aduce atingere libertății contractuale în conformitate cu legislația Uniunii și cu legislația națională;

↓ 2011/98/UE

- (h) servicii de consiliere acordate de oficiile forțelor de muncă.

2. Statele membre pot restrânge egalitatea de tratament:

(a) în temeiul alineatului (1) litera (c), prin:

(i) limitarea aplicării acesteia ~~solicitării~~ la lucrătorii din țările terțe care au un loc de muncă sau care au avut un loc de muncă și care sunt înregistrați ca șomeri;

(ii) excluderea lucrătorilor din țările terțe care au fost admiși pe teritoriul lor în conformitate cu Directiva ~~2016/801/UE~~ ~~2004/114/CE~~;

(iii) excluderea burselor și a împrumuturilor pentru studii și pentru întreținere sau a altor burse și împrumuturi;

↓ 2011/98/UE

⇒ nou

(iv) stabilirea unor condiții prealabile specifice, inclusiv cunoașterea corespunzătoare a limbii și plata taxelor de studii, în conformitate cu legislația națională, aferente accesului la studii universitare ~~și la educație~~ ⇒ și formare ⇐ post-liceale și ~~sau la~~ ⇒ educație și ⇐ formare profesională care nu au legătură directă cu o anumită activitate desfășurată la locul de muncă;

↓ 2011/98/UE

(b) prin limitarea drepturilor acordate lucrătorilor din țările terțe în temeiul alineatului (1) litera (e), dar fără restricționarea acestor drepturi în cazul ~~pentru~~ lucrătorilor din țările terțe care au un loc de muncă sau care au avut un loc de muncă ~~pentru~~ o perioadă de cel puțin șase luni sau care sunt înregistrați drept șomeri.

De asemenea, statele membre pot decide ca alineatul (1) litera (e), în ceea ce privește prestațiile familiale, să nu se aplice în cazul resortisanților ~~din~~ țărilor terțe care au fost autorizați să lucreze pe teritoriul unui stat membru pentru o perioadă de durată maximă de șase luni și al resortisanților ~~din~~ țărilor terțe care au fost admiși pentru studii sau resortisanților din țări terțe care au drept de muncă pe baza unei vize;

(c) în temeiul alineatului (1) litera (f), în ceea ce privește beneficiile fiscale, prin limitarea aplicării acesteia ~~dispoziții~~ la cazurile în care domiciliul înregistrat sau obișnuit al membrilor familiei unui lucrător dintr-o țară terță, pentru care acesta solicită beneficii, se află pe teritoriul statului membru respectiv;

(d) în temeiul alineatului (1) litera (g), prin:

(i) limitarea aplicării acesteia la lucrătorii din țările terțe care au un loc de muncă;

↓ 2011/98/UE

⇒ nou

(ii) limitarea accesului la locuințe ⇒ publice ⇐.

3. Dreptul la egalitate^{ea} de tratament, astfel cum este prevăzut la alineatul (1), nu aduce atingere dreptului statului membru de a retrage sau de a refuza reînnoirea permisului de ședere eliberat în temeiul prezentei directive, a permisului de ședere eliberat în alte scopuri decât ocuparea unui loc de muncă sau a oricărei alte autorizații de ocupare a unui loc de muncă într-un stat membru.

4. Lucrătorii din țările terțe care se mută într-o țară terță sau urmașii acestor lucrători care își au reședința într-o țară~~ă~~ terță și care beneficiază de drepturile lucrătorilor respectivi primesc drepturi de pensie legală pentru limită de vârstă, invaliditate și deces, în funcție de locul de muncă anterior al lucrătorilor respectivi și dobândite în conformitate cu dispozițiile menționate la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, în aceleași condiții și la același nivel ca resortisanții statelor membre în cauză atunci când se mută într-o țară terță.

Articolul 13

Monitorizare, evaluarea riscurilor, inspecții și sancțiuni

1. Statele membre prevăd măsuri care să prevină eventualele încălcări de către angajatori a dispozițiilor naționale adoptate în temeiul articolului 12. Printre măsurile preventive se numără monitorizarea, evaluarea și, dacă este cazul, efectuarea de inspecții în conformitate cu legislația națională sau cu practica administrativă națională.

2. Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării de către angajatori a dispozițiilor naționale adoptate în temeiul articolului 12. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive. Statele membre notifică fără întârziere Comisiei respectivele norme și măsuri, precum și orice modificare ulterioară a acestora.

3. Statele membre se asigură că serviciile responsabile cu inspecția muncii sau alte autorități competente și, în cazul în care legislația națională prevede acest lucru în ceea ce privește lucrătorii care sunt resortisanți proprii, organizațiile care reprezintă interesele lucrătorilor au acces la locul de muncă.

Articolul 14

Facilitarea depunerii plângerilor și solicitarea de reparații în justiție

1. Statele membre se asigură că există mecanisme eficace prin intermediul cărora lucrătorii din țările terțe pot să depună plângeri împotriva angajatorilor lor:

(a) în mod direct; sau

(b) prin intermediul unor terți care au, în conformitate cu criteriile prevăzute în legislația lor națională, un interes legitim în a asigura respectarea prezentei directive; sau

(c) prin intermediul unei autorități competente a statului membru, în cazul în care legislația națională prevede acest lucru.

2. Statele membre se asigură că terții menționați la alineatul (1) litera (b) pot iniția, în numele sau în sprijinul unui lucrător dintr-o țară terță, cu aprobarea acestuia, orice proceduri judiciare și/sau administrative menite să asigure respectarea dispozițiilor prezentei directive.

3. Statele membre se asigură că lucrătorii din țările terțe beneficiază de același acces ca și resortisanții statului membru în care își au reședința în ceea ce privește:

(a) măsurile de protecție împotriva concedierii sau a altui tratament punitiv din partea angajatorului ca reacție la o plângere formulată în cadrul întreprinderii; sau

(b) orice procedură judiciară și/sau administrativă menită să asigure respectarea dispozițiilor prezentei directive.

↓ 2011/98/UE

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul ~~15~~¹³

Dispoziții mai favorabile

1. Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor mai favorabile prevăzute în:

(a) legislația Uniunii, inclusiv în acordurile bilaterale și multilaterale încheiate între Uniune, sau între Uniune și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și una sau mai multe țări terțe, pe de altă parte; și

(b) acordurile bilaterale sau multilaterale încheiate între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe.

2. Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru persoanele cărora li se aplică.

↓ 2011/98/UE

⇒ nou

Articolul ~~16~~¹⁴

Informații destinate publicului

Fiecare stat membru pune ~~periodic~~ la dispoziția publicului ⇨ , într-un mod ușor accesibil, ⇨ un set de informații actualizate periodic:

(a) privind condițiile de admisie și de ședere ale resortisanților țărilor terțe pe teritoriul acestuia cu scopul de a ocupa un loc de muncă;

↓ nou

- (b) privind toate documentele justificative necesare pentru depunerea solicitării;
- (c) privind condițiile de intrare și de ședere, inclusiv drepturile, obligațiile și garanțiile procedurale aplicabile resortisanților țărilor terțe care intră sub incidența prezentei directive.
-

↓ 2011/98/UE (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~1745~~

Raportarea

1. Pentru prima dată până la ☒ [...] ☒ ~~25 decembrie 2016~~ și, ulterior, periodic, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre și propune, după caz, modificările pe care le consideră necesare.
2. Pentru prima dată până la ☒ [...] ☒ ~~25 decembrie 2016~~ și, ulterior, anual, statele membre comunică Comisiei ☒ (Eurostat) ☒ datele statistice privind numărul de resortisanți ai țărilor terțe cărora li s-a acordat un permis unic în cursul pe durata anului calendaristic anterior, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ~~din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale~~⁶⁰. ⇒ Aceste statistici se referă la perioade de referință de un an calendaristic, sunt defalcate pe tip de decizie, motiv, durată de valabilitate și cetățenie și se transmit în termen de șase luni de la sfârșitul perioadei de referință. ⇐
-

↓ 2011/98/UE (adaptat)

Articolul ~~1846~~

Transpunere

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma ☒ articolului 2 litera (c), articolului 3 alineatul (2), articolului 4 alineatele (1) și (3), articolului 5 alineatul (2) al doilea paragraf, articolului 7 alineatul (1), articolului 9, articolului 11 alineatele (2)-(4), articolului 12 alineatul (1) litera (g), articolului 12 alineatul (2) litera (b) al doilea paragraf, articolului 12 litera (d) punctul (ii) și articolelor 13, 14 și 16 ☒ ~~prezentei directive~~ până la ☒ [doi ani de la intrarea în vigoare] ☒ ~~25 decembrie 2013~~. Statele membre comunică ~~de îndată~~ ☒ imediat ☒ Comisiei ☒ textul acestor măsuri ☒ ~~textul acestor acte~~.

⁶⁰ Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 311/76 al Consiliului privind elaborarea de statistici cu privire la lucrătorii străini (JO L 199, 31.7.2007, p. 23).

Atunci când statele membre adoptă respectiv ~~respectiv~~ ~~aceste dispoziții~~, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. ~~Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.~~ ☒ Acestea trebuie să conțină, de asemenea, o mențiune care să precizeze că trimiterile, în actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare, la directiva abrogată prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și formularea acestei mențiuni. ☒

2. Statele membre comunică Comisiei textele principalelor ~~dispoziții~~ ☒ măsuri ☒ de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

☒ *Articolul 19* ☒

☒ **Abrogare** ☒

☒ Directiva 2011/98/UE enumerată în partea A din anexa I se abrogă cu efect de la *[ziua următoare datei prevăzute la articolul 18 alineatul (1) primul paragraf din prezenta directivă]*, fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenul de transpunere în dreptul intern a directivei prevăzut în partea B din anexa I. ☒

☒ Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II. ☒

Articolul ~~20~~¹⁷

Intrarea în vigoare ☒ și aplicarea ☒

Prezenta directivă intră în vigoare în ☒ a douăzecea zi de la ☒ ~~ziua următoare datei~~ datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

☒ Articolul 1, articolul 2 literele (a) și (b), articolul 2 literele (d) și (e), articolul 3 alineatul (1), articolul 3 alineatul (2) literele (a), (b), (f) și (h)-(k), articolul 3 alineatele (3) și (4), articolul 4 alineatele (2) și (4), articolul 5 alineatele (1), (3) și (4), articolul 6, articolul 7 alineatul (2), articolul 8, articolul 10, articolul 11 alineatul (1), articolul 12 alineatul (1) literele (a)-(f) și (h), articolul 12 alineatul (2) literele (a) și (c), articolul 12 alineatul (2) litera (d) punctul (i), articolul 12 alineatele (3) și (4) și articolul 15 se aplică de la *[ziua următoare datei prevăzute la articolul 18 alineatul (1) primul paragraf]*. ☒

↓ 2011/98/UE

Articolul ~~21~~¹⁸

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președinta*

*Pentru Consiliu,
Președintele*